

БЪЛГАРСКИ ЕЗИК И ЛИТЕРАТУРА – 7 КЛ.

Прочетете откъса от „ Хайка за вълци“ на Ивайло Петров и направете трансформиращ преразказ от името на Иван Шибилев. Знаете, че трябва да употребите аз- форма и минало свършено време.

Късно следобед на следния ден съседът на Иван Шибилев му каза, че щели да горят „иконите“. Иван Шибилев четеше някаква книга, захвърли я и тръгна към черквата.

Той не бе споделил с никого, че е подменял с години старите икони със свои. Повечето от предишните били мръсно изписани, мрачни и дори зловещи и не притежавали никаква художествена стойност. Той бе запазил само пет от тях, попаднали тук по незнаен път.

Стою Бараков успя да разпознае образите на свои съселяни в новите икони, което и стана причина те да бъдат подложени на изгаряне. Богът отец например, поставен по средата на иконостаса, бе дядо поп Енчо с бялата си благообразна брада, с вдигната за кръст суха ръка, загледан пред себе си със строг поглед. Вляво от бога отец в образа на света Петка Иван Шибилев бе нарисувал майка си, на заден план с къщата и двора им. И още много мъже, жени и младежи бяха нарисувани като светци и светици, все така ярко и жизнерадостно на фона на родния му пейзаж.

Иван Шибилев все още хранеше известна надежда за спасяването на иконите, но щом видя милиционер в черковния двор, изведнъж силно се обезпокои.

От всички краища на селото прииждаха хора, появи се накрая и поп Енчо. Приведен от старост, той спираше подпрян на бастуна, да поеме дъх, и отново пристъпваше напред. Избялялата му от слънцето калимавка бе килната на тила, иззад очилата му с много диоптри очите му изглеждаха уродливо големи и мътни. Още с пристигането си той попита за Стоян Кралев-организатора на акцията – и отиде право при него, а тълпата замлъкна да чуе какво ще му каже.

-- Аз тебе, Стоенчо- извика поп Енчо,- в таз черкова съм те кръщавал и венчавал, пък ти сега си искал иконите божи да гориш.

Стоян Кралев го гледаше усмихнат, както се гледа дете, което задава неуместни въпроси.

--Вярно е , дядо попе, вярно е. Само че те не са икони божи, ами разни цапаници на твоя приятел Иван Шибилев. И ти си изтипосан там, и още много други от селото... Щом не са светци, а грешни нашенци, нямат място в черквата...